UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Aliena

urn:nbn:de:hbz:466:1-97211

Visual Library

Aliena.

¶ Poeticae Sententiae.

Horat.1.Serm.3.

—Egomet mi ignoſco, Mæuius inquit,
Stultus & improbus hic amor eſt, dignusq; notari.
Contra peruideas oculis mala lippus inunctis:
Cur in amicorum vitiis tam cernis acutum,
Quam aut aquila, aut ſerpens Epidaurius?

Perſius 4. Satyra.

Vt nemo in ſeſe tentat deſcendere, nemo.
Sed præcedenti ſpectatur mantica tergo?

Plautus Stich.

Sed curioſi ſunt hic quaàm plures mali,
Alienas res qui curant ſtudio maximo
Quibus ipſis nulla eſt res, quam procurent, ſua.

Terent. Heaut.

Tantumne ab re tua eſt otij tibi, Chreme,
Aliena vt cures, eaq; nihil quæ ad te attinent?

Ibidem.

Di, veſtram fidem, itan' comparatam eſſe hominum naturam omnium,
Aliena melius vt videant, & iudicent, quàm ſua?

Idem Hec.

Tua quod nihil refert, percontari deſinas.

Catul. 21.

Nimirum idem omnes fallimur, neq; eſt quiſquam
Quem non in aliqua re videre Suffenum
Poſſis, ſuus cuiq; attributus eſt error.
Sed non videmus manticæ quod in tergo eſt.

Ouid. 1. Art.

Fertilior ſeges eſt alienis ſemper in agris:
Vicinumq; pecus grandius vber habet.

Horat. 1. Serm. 1.

Qui fit, Mecænas, vt nemo, quam ſibi ſortem
Seu ratio dederit, ſeu fors obiecerit, illa
Contentus viuat: laudet diuerſa ſequentes?
O fortunati mercatores, grauis annis
Miles ait, multo iam fractus membra labore.
Contra mercator, nauim iactantibus Auſtris,
Militia eſt potior, quid enim? concurritur horæ
Momento aut cita mors venit, aut victoria læta.
Agricolam laudat iuris legumq; peritus,
Sub galli cantum conſultor vbi oſtia pulſat.
Ille datis vadibus, qui rure extractus in vrbem eſt,
Solos felices viuentes clamat in vrbe.

Idem 1. Epiſt. 34.

Rure ego viuentem, tu dicis in vrbe beatum.
Cui placet alterius ſua nimirum eſt odio ſors.
Stultus vterq; locum immeritum cauſatur iniquè,
In culpa eſt animus, qui ſe non effugit, vnquam.

Theognidis.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσι,
Τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον οὐδὲν ὑποστρέφεται.
Stultus (eſt) qui meam quidem habet mentem in cuſtodiis,
Suam vero ipſius propriam nil curat.

¶ Apophthegmata.

Cobares Medus, natura mortalium hoc quoque nomine praua & ſiniſtra dici poteſt (inquit ad Beſſum) quod in ſuo quiſque negotio hebetior eſt quam in alieno. Turbida ſunt conſilia eorum qui ſibi ſuadent. Obſtat aliis metus, aliis cupiditas, nonnunquam naturalis eorum quæ cogitaueris amor. Expertus es, vnumquemque quod ipſe reperit, aut ſolum aut optimum dicere. *Curt. l. 7.*

¶ Adagia.

Nihil ad verſum. οὐδ' ἐν πρὸς ἔπος.
Dicitur, quæ longe diſcrepant ab iis, quæ propoſita ſint.
Nihil ad fides, οὐδ' ἐν πρὸς τὴν χορδήν.
In eos quorum vita vehementer eſt inæquabilis, quorumq; mores ab oratione diſſident. Lucianus.
Nihil ad Bacchum, οὐδ' ἐν πρὸς Διόνυσον
Vbi quis ea nugatur, quæ ad rem præſentem nihil attinent. Suid.
Nihil de Lente. *Rudolphus Agrico.*
Quoties res humilis & puſilla magnificis laudibus attolleretur. Oportet Græcis efferri hunc in modum, δεινὰ περὶ φακῆς.
Quid ad farinas: τί πρὸς ἄλφιτα;
Quid attinet ad parandas facultates? Id recte detorquebitur ad artes ſteriles. Es gibt nicht Mehl in den Brey. Item, Es gibt nicht Speck in die Bratwürſt/oder Erbſen.
Alia Menecles, alia Procellus loquitur. ἄλλα λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα τὸ Χωρίον.
Vbi quis multum verborum effutit, quæ nihil ad rem pertinent.

Neque cœlum neque terram attingit. οὔτε γῆς οὔτε οὐρανοῦ ἅπτεται.
De re vehementer abſurda atq; aliena, quæq; nulla vicinitate pertinet ad id, de quo agitur. Lucianus.
Quid ad Mercurium? τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν,
Id eſt, nihil ad rem. Nam Mercurius orationis eſt autor.
Ego de alliis loquor, tu reſpondes de cæpis.
Cum aliud reſpondetur quam rogaris. Vel contra, cum ineptè reſpondetur ineptè ſciſcitanti.
Falces poſtulabam. ἀμάς ἀπῄτουν.
In eos qui reſpondent id quod ad rem non attinet. Suid.
Extra chorum ſaltare. ἐκτὸς χοροῦ ὀρχεῖσθαι.
Dicitur, qui dicit aut facit à re, quam propoſuit, alienum aliquid.
Vltra ſepta tranſilire. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν. *Plato.*
Congruit in eos, qui à propoſito digrediuntur. Vber die ſchnur hawen
Extra oleas fertur. ἐκτὸς τῶν ἐλαιῶν φέρεται.
Vbi quis terminos præſcriptos transgreditur.
Incita equum iuxta nyſſam. κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν.
Dicebatur, vbi ſermo loquentis aberraret ab eo quod eſſet inſtitutum. Gregor. Nazian.
Haud contra oſtium. οὐ κατὰ θύρας.
Haud contra ianuam, pro eo, quod eſt, non prope ad rem, & ad id de quo agitur. Ariſtotel.
Nihil ad rem.
In eum, qui dixerit abſurde quippiam & alienum à re propoſita, quadrabit illud Homeri.

Νήπιος εἰς ὦ ξεῖν' ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας. Id eſt,
Hoſpes ſtultus es, aut longinquis aduena ab oris
Nupes ades.

Meos corymbos necto. τοὺς ἐμοὺς κορύμβους πλέκω.
Vbi quis reſpondet, quod nihil pertinet ad interrogata.
Omiſſa hypera, pedem inſequeris. ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκεις.
Conuenit vbi quis omiſſis his, quæ magis ad rem attinebant, leuicula quæpiam curat.
De curru delapſus. ἐξιμαξομένος.
In hodiernum quoque vulgo durat adagium in eum qui oblitus propoſiti, alio ſe transfert, quemadmodum ab aſino delapſus. Germani eandem ſeruant metaphoram, Er iſt vom Wagen gefallen.
Quo terrarum raperis.
Qui longius aberrant à vero, in aliena regione eſſe dicuntur. Er iſt im Gerſtenfeldt.
Me mortuo, terra miſceatur incendio. *Seneca.*
Significant nihil ſua referre, quid poſteris accidat: vel boni vel mali, cum ipſi tollantur è vita, nequaquam ſenſuri. Wann ich ſtürb/ſo gilt mir ein Rübſchnitz ſo viel als ein Ducat.
Mihi iſtic nec ſeritur nec metitur. *Plautus.*
Iſta res nihil ad me pertinet, vt quæ neq; meo fiat periculo, neque emolumento.
Non luctu, ſed remedio opus in malis.
In malis non lamentis, ſed auxiliis vtendum. Ad id conuenit illud Iliad. ω.

Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
Quippe nihil miſero fletus lamentaq; proſunt.

Reſpublica nihil ad muſicum. ἡ δημαγωγία οὐ πρὸς μουσικοῦ. *Ariſt.*
Hæc perſuaſio quemadmodum olim multorum animos occupauit, ita nunc quoq; multis inhæret, vt credant, doctos ac probos viros non eſſe accommodatos ad gubernandum Rempublicam.
Ἐξορχεῖσθαι.
Qui fugiunt, & ab eo quod agitur alio ſe vertunt. Græcis ἐξορχεῖσθαι dicuntur: ſumpta metaphora à ſaltationibus, præſertim ſacris, vnde ſubtrahere ſeſe inauſpicatum erat.

¶ Fabula.

De Sue & Mure.

Eſuriens ſus murem comprehenderat, quo famem ſedaret. Hoc conſpicati fabri alter oſtendens alteri ridebant. Tum mus ſemianimis: Ridetis, inquit, qui non poteſtis vnum ſuem enutrire.

Multi ſua errata non cernentes, aliena acriter animaduertunt: atque contra hos fabula dicitur. *Ioach. Cam. lib. Fab.*

Alimentum.

¶ Definitio.

ALimentum, Græce τροφή, ῆς, ἡ, & τρέφω, alo dicitur, eſt quod præparat operationē nutritiuæ, ſecundū. *Ariſt. l. 2. de Anima.*

¶ Philoſophicae Sententiae.

Si alimentum non capiant, tam animalia quam ſtirpes, interunt, ſe enim ipſa liquefaciuut & conficiunt. *lib. de Diuturnitate, ca. 2. Ariſt.*

Alit id quod adhibetur, quatenus guſtatum mouere poteſt, propterea quod dulci ſapore, vel omnino, vel alio adiuncto & permixto aluntur omnia. *l. de Senſ. c. 4.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN